Geachte heer, mevrouw,

Sinds 2011 woon ik in Wijk aan Zee met mijn man en onze hond. Op 1 september kregen we de sleutel van ons huis, het was een prachtige dag en ons geluk kon niet op. Tot het november was, de wind vaak verkeerd stond en de geur in huis zo vies was… met regelmaat vroeg ik me af wat ik gedaan had… ik wilde zo graag bij de natuur en de zee wonen. Zeker was ik gewaarschuwd voor de fabriek TataSteel, men had het dan over geluidshinder maar nergens kon ik iets vinden over de gezondheid. Destijds zei TataSteel niets af te weten van de gezondheid en verwees meteen door naar de GGD waar ook geen duidelijk antwoord van kwam.

In 2012 werd ik zwanger en tot onze grote vreugde kregen we in 2013 een zoon. Onze zoon bleek last te hebben zijn longen, als hij maar even verkouden werd, dan kreeg hij het zo benauwd dat hij zwaar piepend en ademend tussen ons in lag…

Vorig jaar werd bekend hoe vies de lucht die bij ons binnenkomt eigenlijk is. De schok was groot en ik heb me vaak afgevraagd of de kortademigheid en de ademhalingsproblemen van onze zoon te linken zijn aan de uitstoot van TataSteel. Sindsdien is de impact op ons gezin heel groot, laten we de aardbeitjes en de druiven uit eigen tuin maar niet meer plukken en eten… steeds maar weer handen wassen… Maar wat ik erger vind: we kunnen elke dag schoonmaken, het gruis en de stof wegpoetsen, maar hoe krijgen we ons lijf weer schoon? Moeten we misschien een mondkapje op als de wind verkeerd staat? Kunnen we toch beter verhuizen? Als ik verhuis, wat heb ik dan bij gedragen aan ons milieu? Een beter milieu begint bij mijzelf, natuurlijk kan ik ook nog verbeteren maar dagelijks houd ik me bezig met ons milieu maar als ik dan naar buiten stap de enorme stank in, zakt de moed me in mijn schoenen. Waar doe ik het allemaal voor? Ik doe het omdat ik graag wil dat onze kinderen, niet alleen onze Sepp van 7, maar al onze kinderen een fijne plek hebben om te wonen, leren en leven. In Wijk aan Zee en de hele omgeving is er geen sprake meer van “hinder” en “overlast”, de fabriek maakt ziek, ernstig ziek. Onze zorgen groeien. Als burgers staan we machteloos, ik kan voor even de ramen sluiten, niet kijken, maar de vieze geur is niet tegen te gaan. Ik krijg er vaak hoofdpijn van. Het komt onze huizen binnen en zodra we de deur uitstappen ademen we hem in. Onze kinderen leven dag en nacht in deze lucht, ze spelen, leren, sporten, eten en slapen hier in deze omgeving die niet meer veilig is.

Het kan zo niet meer langer…

De afgelopen periode kregen wij de eerste resultaten van de verschillende gezondheidsonderzoeken. Uit het GGD kankerregistratie-onderzoek blijkt dat in Beverwijk 27% meer longkanker voorkomt. In ons buurdorp Velsen komt bovengemiddeld veel leukemie voor, overigens is dit volgens het rapport in de hele regio Midden Kennemerland verhoogd. Uit de nieuwste stofmetingen van het RIVM bleek dat er in onze speeltuinen en tuinen nog altijd hoge concentraties lood en vanadium aanwezig zijn en dat het aantal kankerverwerkende PAK’s is toegenomen. Mijn zorgen zijn evenredig gestegen.

Maar dit is niet het enige slechte nieuws. In de begeleidende brief (pdf) vindt u een opsomming van negen zwaar verontrustende nieuwsberichten uit het afgelopen jaar. Uit ieder bericht blijkt dat Tata Steel de uitstoot, veiligheid en opslag van zeer gevaarlijke stoffen niet op orde heeft en dat vergunningen niet worden gehandhaafd. ‘Een ontembaar monster’ noemde de directie de fabriek in 2018. Twee jaar later is dat monster nog lang niet getemd.

We zien de Provincie Noord-Holland en de Omgevingsdienst te kort schieten bij vergunningverlening, toezicht en handhaving.

Beste heren en dames politici. Mijn vraag is even simpel als complex. Kunt u garanderen dat onze kinderen niet met hun gezondheid de rekening betalen? En wat gaat u eraan doen om ons dit te garanderen? Daarbij vraag ik expliciet niet om nog meer onderzoek, maar om actie. Het Concept programma Tata Steel 2020 - 2050, opgesteld door de Provincie Noord-Holland is niet toereikend. Ik onderschrijf de reactie van de dorpsraad Wijk aan Zee. Het programma moet concreter en voorzien van meetbare doelen. Vergunningen moeten worden aangepast, structureel gemonitord en gehandhaafd. Gevaarlijke en onveilige fabrieken moeten worden gesloten.

Als bezorgde burger reken ik op u.

Met een harte-groet namens ons hele gezin,